

I. Odrzucony

*Pan Bóg Mnie obdarzył
językiem wymownym,
bym umiał przyjść z pomocą
strudzonemu, przez słowo krzepiące.
Każdego rana pobudza me ucho,
bym słuchał jak uczniowie.
Pan Bóg otworzył Mi ucho,
a ja się nie oparłem
ani się cofnąłem.
Podałem grzbiet mój bijącym
i policzki moje rwącym Mi brodę.
Nie zasłoniłem mojej twarzy
przed zniewagami i opluciem.
Pan Bóg Mnie wspomaga,
dlatego jestem nieczuły na obelgi,
dlatego uczyniłem twarz moją jak głaz
i wiem, że wstydu nie doznam.
Blisko jest Ten, który Mnie uniewinni.
Kto się odważy toczyć spór ze Mną?
Wystąpmy razem!
Kto jest moim oskarżycielem?
Niech się zbliży do Mnie!
(Iz 50,4-8)*

II Z krzyżem na ramionach

*Wszyscyś my pobłądzili jak owce,
każdy z nas się obrócił ku własnej
drodze,*

*a Pan zwałił na Niego
winy nas wszystkich.*

*Dręczono Go, lecz sam się dał gnębić,
nawet nie otworzył ust swoich.*

*Jak baranek na rzeź prowadzony,
jak owca niema wobec strzygących ją,
tak On nie otworzył ust swoich.*

(Iz 53,6-7)

II. Przygnieciony ciężarem

*Ja zaś jestem robak, a nie człowiek,
pośmiewisko ludzkie i wzgardzony u
ludu.*

*Szydzą ze mnie wszyscy, którzy na mnie
patrzą,*

rozwierają wargi, potrzęsają głową:

*"Zaufał Panu, niechże go wyzwoli,
niechże go wyrwie, jeśli go miłuje".*

(Ps 22, 7-9)

IV. Spotykający Matkę

Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego:

"Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą.

A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu".
(Łk 2, 33-35)

V. Przyjmujący pomoc

*Zaprawdę powiadam wam: Wszystko, co uczyniliŚcie jednemu z tych braci moich najmniejszych, MnieŚcie uczynili. (...) Wszystkiego, czego nie uczyniliŚcie jednemu z tych najmniejszych, tegoŚcie i Mnie nie uczynili.
(Mt 25,40.45)*

VI. Ukazujący oblicze

*Nie miał On wdziękę ani też blasku,
aby na Niego popatrzeć,
ani wyglądu, by się nam podobał.
Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi,
Mąż boleści, oswojony z cierpieniem,
jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa,
wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic.
(Iz 53,2-3)*

VII. Upadający na drodze

*Jam człowiek, co zaznał boleści
pod różgą Jego gniewu;
On mnie prowadził, iść kazał
w ciemnościach, a nie w Świetle, (...)
głazami zagroził mi drogi,
a ścieżkę moje poplątał. (...)
Stał mi zębami na żwirze,
pogrążył mnie w popiół.
(Łm 3,1-2.9.16)*

VIII. Opłakiwany

*Wołaj sercem do Pana,
Dziewico, Córo Syjonu;
niech łzy twe płyną jak rzeka
we dnie i w nocy;
nie dawaj sobie wytchnienia,
niech źrenica twego oka nie zazna
spoczynku!
Powstań, wołaj po nocy
przy zmianach straży,
wylewaj swe serce jak wodę
przed Pańskim obliczem,
podnoś do Niego swe ręce
o życie twoich niemowląt
(Łm 2,18-19)*

IX. W prochu ziemi

*Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi,
Mąż boleści, oswojony z cierpieniem,
jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa,
wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic.
Lecz On się obarczył naszym
cierpieniem,
On dźwigał nasze boleści,
a myśmy Go za skazańca uznali,
chłostanego przez Boga i zdeptanego.
(Iz 53,3-4)*

X. Obnażony

*A oni się wpatrują, sycą mym widokiem;
moje szaty dzielą między siebie
i los rzucają o moją suknię.*

*Ty zaś, o Panie, nie stój z daleka;
Pomocy moja, spiesz mi na ratunek!
(Ps 22, 18-20)*

XI. Przybity do krzyża

*Rozwierają przeciwko mnie swoje
paszcze,
jak lew drapieżny i ryczący.
Rozlany jestem jak woda
i rozłączają się wszystkie moje kości;
jak wosk się staje moje serce,
we wnętrzu moim topnieje.
Moje gardło suche jak skorupa,
język mój przywiera do podniebienia,
kładziesz mnie w prochu śmierci.
Bo sfora psów mnie opada,
osacza mnie zgraja złoczyńców.
Przebodli ręce i nogi moje,
policzyć mogę wszystkie moje kości.
(Ps 22, 14-18)*

XII. Ukrzyżowany

*Oto się powiedzie mojemu Słudze,
wybije się, wywyższy i wyrośnie
bardzo.*

*Jak wielu osłupiało na Jego widok
- tak nieludzko został oszpecony Jego
wygląd
i postać Jego była niepodobna do ludzi
tak mnogie narody się zdumieją,
królowie zamkną przed Nim usta,
bo ujrzą coś, czego im nigdy nie
opowiadano,
i pojmą coś niesłychanego.
(Iz 52,13-15)*

XIII. Oddany Matce

*Dlatego się cieszy moje serce, dusza się
raduje,
a ciało moje będzie spoczywać z
ufnością,
bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu
i nie dozwolisz, by wierny Tobie znalazł
grobu.*

*Ukażesz mi ścieżkę życia,
pełnię radości u Ciebie,
rozkosze na wieki po Twojej prawicy.
(Ps 16,9-11)*

XIV. Złożony w grobie

*Tak! Zgładzono Go z krainy żyjących;
za grzechy mego ludu został zbity na
Śmierć.*

*Grób Mu wyznaczono między
bezbożnymi,
i w Śmierci swej był na równi z
bogaczem,
choć nikomu nie wyrządził krzywdy
i w Jego ustach kłamstwo nie powstało.
Spodobało się Panu zmiażdżyć Go
cierpieniem.*

*Jeśli On wyda swe życie na ofiarę za
grzechy,
ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży,
a woła Pańska spełni się przez Niego.
(Iz 53,8-10)*

Pomoc Duchowa

www.adonai.pl